

Salvátor

56

srpen 2020

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Prázdniny jsou téměř za námi a žáci i studenti stojí na prahu nového školního roku. Moc bych jim přál, aby mohli normálně chodit do školy. Přes všechny obtíže s pandemií je to ta nejlepší varianta. Dnes prosíme o dary Ducha svatého pro nový školní rok, ale pamatujme také na to, aby nemusel být přerušován. Následující řádky našeho Salvátora nám přináší malé ohlédnutí za uplynulou dobou. Pocítili jsme určitá omezení nebo změny, ale přesto jsme mohli prožít řadu pěkných setkání. Osobně jsem vděčný za několik dnů mé dovolené, kterou jsem prožil se svými kamarády kněžími u mě na chalupě. Uvědomil jsem si, že člověk nemusí jezdit někam daleko, aby prožil hezký a naplněný čas. Jsem rád i za prázdninové farní akce, především za příměstský tábor pro děti, za poutní program a za cykloputování rodin s dětmi. Ve dnech pouti jsme mohli zažít nebývalý klid v okolí kostela, a také jsme to využili. Byl jsem velmi rád, že veškerý program mohl probíhat ve farním kostele a že jsme mohli vyjít s milostným obrazem ke sloupu Proměnění Páně, bychom se modlili za město a za vlast. Děkuji

všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdaru všech našich prázdninových akcí.

Po prázdninách se znovu rozběhne příprava na první svaté přijímání a na biřmování. Víte, že obě tyto události jsme museli odložit na říjen. Doufám, že se budou moci uskutečnit. Prosím vás o modlitbu za děti a mladé, kteří se připravují na přijetí tak důležitých svátostí. 23. září si připomenou výročí svého kněžského svěcení. Bude to už 25 let, co jsem byl biskupem Karlem Otčenáškem vysvěcen na kněze. Rád bych v ten den slavil mši svatou v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové. Ta bude soukromá, pokusím se pozvat ještě své dva spolubratry, kteří byli vysvěceni se mnou. Rád bych se také sešel se svou rodinou. Ovšem chtěl bych i spolu s vámi poděkovat za toto obdarování. Nabízí se neděle 13. září, kdy bude, dá-li Bůh, náš Farní den. Srdečně vás všechny zvu, abychom se sešli v kostele i na faře. Zejména vás však prosím o modlitbu, abych přijatou svátost žil věrně, abych byl víc lidský i Boží. Děkuji vám za společenství i za každou pomoc.

Otec Jiří

Rozhovor s manželi Ivanou a Ing. Miroslavem

Známe Vás z naší farnosti, ale nevíme, kde jsou Vaše kořeny, odkud pocházíte?

M: Já jsem z Moravy, ze Lhoty asi 6 km od Zlína. Tam mám v každé třetí chalupě bližšího nebo vzdálenějšího příbuzného. S manželkou jsme se seznámili na jedné náboženské akci. Dohodli jsme se, že po svatbě budeme bydlet v rodinném domku u manželčiny rodiny, a měl jsem štěstí, vedle hodné manželky jsem získal i dobrou práci.

I: To mě asi musel mít hodně rád.... přece láska kvete v každém věku. Navážu na náš společný začátek. Když jsme se vzali, jezdili jsme k rodičům často a jezdila jsem tam velice ráda. Mirek tam měl širokou rodinu a byli jsme tam vždy vítáni. V jejich farnosti bylo skvělé společenství. Zvali nás na řadu akcí. Já jsem poznávala jeho kořeny.

Víme, že Vy, rodiče, pracujete pro Farní charitu v Chrudimi, ale rády bychom se dozvěděly, jaký popud vás k této práci přivedl.

M: No, já jsem k šedesátinám dostal od telekomunikační firmy „dárek“ v podobě dohody o ukončení pracovního poměru. Ptal jsem se, jestli to není signál, abych víc sloužil druhým. Také jsem vážil to, že tátovi bylo 91, mámě 85 a žili v domě se zahradou sami. To už Iva na Charitě pracovala, zrovna tam také probíhaly personální změny, a tak jsem si řekl, že ještě zkusím ně-

co jiného. Stal jsem se poradcem v občanské poradně.

I: Hodně roků jsem pracovala pro zahraniční misie a také jsem působila jako katechetka v okolních farnostech. Pro práci v Charitě jsem byla oslovena kolegyní. No, byl to pro mě nemalý šok, když jsem nastoupila, myslela jsem si, že po týdnu skončím. Vydržela jsem až doposud. V současné době, s novým vedením, se organizačně hodně změnilo. Práce je stále náročná.

Lucie, Vás se chceme zeptat, proč jste volila studium medicíny a jak jako vysokoškolačka prožíváte dobu s koronou?

L: Medicínu jsem se rozhodla studovat, protože témata ohledně fungování lidského těla byla už léta něčím, co mě bavilo, zajímalo a o čem jsem se chtěla dozvědět víc. Letní semestr na dálku měl asi jako všechno své plusy a mínusy. Na jednu stranu mi odpadla cvičení v laboratořích, která mě moc nebavila,

Svozilovými a jejich dcerou Lucií

na druhou stranu v některých předmětech potom chyběla přímá diskuse s vyučujícími nad tím, co se člověk učil. Jinak učit se v domácím prostředí pro mě nebyl žádný problém. Na několik směn jsem se i účastnila vstupního třídění pacientů v nemocnici, ale to brzy po mém nástupu skončilo.

Jaká byla Vaše cesta k víře a jak žijete svou víru v dnešní době?

M: Pocházím z tradiční katolické rodiny a oblasti. K Prvnímu svatému přijímání jsme šli všichni ze třídy a na prvním stupni chodili všichni do náboženství, až pak časem někteří spolužáci, ale i příbuzní, odpadali. Já jsem však ministroval, kostelníčil a pak se zapojoval do aktivit farnosti spojených především s opravami kostela a fary. Svépomocí jsme ozvučili kostel, elektrifikovali kostelní zvony a věžní hodiny. Modlím se, účastním se slavení eucharistie, přistupuji ke svátosti smíření a snažím se nábožensky vzdělávat. A udržovat si trvalé spojení s Pánem Bohem, protože jsem ve věku, kdy Mu musím za každé nové ráno děkovat a být připravený na setkání s Ním.

I: Měla jsem v životě veliké štěstí, že se u nás v rodině víra dědila z obou stran z pokolení na pokolení. Byla to pro mě samozřejmost. U nás se o tom nediskutovalo, zda jít na mši svatou, zda se modlit. Tenkrát nebylo auto, a tak se chodilo do Chrudimi pěšky 3 km tam, tři zpátky a za každého počasí.

si. Pěkně jsme se prošli a jak nám panečku chutnal oběd. Pamatuji si, že se mě jako školačky zeptala jedna paní: „To chodíte každý týden v neděli do kina?“

V dospělosti se už musí každý rozhodnout sám, protože jde o vztah. Buď mi na něm záleží, a budu ho nacházet a budovat, anebo ne, a půjdu si svou vlastní cestou. Já jsem se rozhodla pro to první, pro Ježíše, že ho nechám vstoupit do svého života. Cesta s ním je dobrodružná a plná překvapení.

L: V prvním ročníku jsem chodila pravidelně hrát do scholy, teď už se tam objevím spíš jen příležitostně.

Rozhovor - pokračování ze str. 2 a 3

Ve víře jsem byla vychována svými rodiči i prarodiči, takže jsem jako dítě vše přirozeně přejala. V současnosti hodně hledám, jak se vlastně projevuje má víra v tom, jak se chovám, jaká rozhodnutí dělám a ve všech mých každodenních i nevšedních činnostech.

Jak se cítíte v naší farnosti, jak se do farního společenství zapojujete?

M: Já za sebe dobře, nejsem vůdčí typ, ale rád se zapojím, když to čas dovolí, do všeho, co se ve farnosti děje. S otcem Jiřím došlo k velkému oživení a otevření společenství. Jsem také vděčný za „hlubokokořeňáky“, jak mezi sebe vtáhli Lucku.

I: Ve farnosti je úžasný kněz, který aktivitám dává zelenou, a jsou tu i šikovní lidé, proto je tu spousta různých společenství, že si každý může vybrat, kde se cítí dobře a co mu vyhovuje. Přijde ale v životě období, kdy si člověk nevybírá a je postaven rovnou před hotoovou věc. V našem případě to znamená postarat se o své rodiče. Mám ještě tatínka, a tak bych mu chtěla zpříjemnit závěr života. Když o tom přemýšlím, tak si uvědomuji, jak si nás Bůh připravil i na toto nelehké období.

Co Vás jako rodinu nejvíc spojuje?

M: Těžká otázka, na kterou nedokážu jednoduše odpovědět. Jak se doplňujeme, víra, naděje, láska, ale ve věku, kdy přicházejí různá omezení, bude víra „top“.

I: Na to je asi jenom jedno slovo - Boží láska.

Jaké máte plány do budoucna, co byste chtěli zvládnout, změnit, upevnit?

M: Zvládnout službu v Charitě a práci předsedy společenství vlastníků než bude Iva v důchodu a udržovat chalupu a zahrady 200 km od sebe. Změnit sebe k lepšímu. Upevnit vztahy.

I: Což o to, plánovat by se dalo hodně, já si ale počkám na ten plán Boží, třeba jak se stát užitečnou pro své bližní. Jak druhé potěšit, abych i já z toho měla radost.

A protože je v době našeho rozhovoru chrudimská pouť, prosím řekněte nám, jak ji letos tradičně nebo netradičně prožíváte?

M: Já pouťové atrakce nemusím. Pouťový program farnosti, už tradiční, mi vyhovuje a maximálně se ho účastním i s letošními inovacemi. Díky všem, kdo jej připravili.

I: Pout' jsem letos prožila opravdu duchovně, přestože jsem měla pracovní sobotu, a oceňuji i skvělý nápad s žehnáním obrazem Svatého Salvátora u sloupu Proměnění Páně. Díky všem, kteří tuto oslavu připravili a věnovali jí svůj volný čas.

Zdravíme všechny farníky a redakci přejeme hodně sil a dobrých nápadů.

A my za sebe i za vás všechny děkujeme manželům Svozilovým a jejich dceři Luce za velmi vstřícnou spolupráci, ze které vyšel tento zajímavý rozhovor. Kéž je provází milost Ježíše Krista a zůstávají pod ochranou Panny Marie.

KM + EV

Salváterská pouť

Salváterská pouť

Na Salvátorskou pouť jsem se těšil dlouho dopředu. Byla to moje první pouť v kostele. Od mého křtu uběhla krátká doba. Ráno jsem šel už na první bohoslužbu a hned jsme začali s přípravou. Moc jsem si vážil toho, že budu dělat ministranta v tento sváteční den. Během přestávky na další obřad jsem měl malou trému. Dostal jsem za úkol nést svícen při čtení evangelia a při průvodu na náměstí. Byl to pro mě velký zážitek jít po boku našeho otce Jiřího v čele průvodu. Tak jsem si užil krásné sváteční dopoledne, lépe než za buráčení kolotočů a davu lidí.

Richard Mráček

Salváterská pouť letos jinak

Když na jaře radnice rozhodla, že letošní pouť nechce pořádat, vzal jsem to jako fakt. Následně mně ale zazvonil telefon a dotyčný mi řekl: Ty budeš pořádat pouť? A já že ne, že radnice pouť zrušila. A dotyčný: No právě, když se

jim nechce pořádat, tak to udělej ty. A začal jsem s přípravami, navštívil okolní poutě, byl jsem na konferenci o bezpečnosti v rámci COVIDu na veřejných akcích, více jak měsíc doplňoval pro radní materiály, ale radnice komunikovala téměř jen přes média, měnila

názory, a nakonec návrh neschválila.

I přesto, že pouť měla být menší, spíše taková retro pouť, se to nepodařilo...

Vím, že mi mnoho lidí fandilo a ptali se mě, jestli ji nebudu dělat jinde. Podle mě dělat jinde pouť ztratilo ale smysl, a tak jsem všechny přípravy zastavil. Nakonec se našli provozovatelé atrakcí, kteří se rozhodli uspořádat pouť u Tesca. Jestli to dopadlo tak, jak chtěli, musí posoudit sami a můžete i vy.

Na druhou stranu, duchovní pouť v centru měla své kouzlo - zvláště když se po poutní bohoslužbě mohl vydat průvod s obrazem Nejsvětějšího Salvátora na náměstí, kde proběhla i modlitba u sloupu Proměnění Páně a bylo požehnáno městu.

Pevně ale věřím, že za rok bude radnice odvážnější a pouť uspořádá – příkladem jí může být velmi pěkná a ve stejném termínu konaná Vavřínecká pouť v Náchodě.

Roman Málek, zastupitel

Salvátorská pout'

Salváterská pouť

Kára Kalinová

Chrudimská Salvátorská pouť 2020

Léto se obrátilo na druhý bok, a to znamená, že jsme, jako každý rok na počátku srpna, mohli opět putovat za milostným obrazem Nejsvětějšího Salvátora do Chrudimi.

Salváterská pouť pro mě, coby členku chrámového sboru, začíná již v týdnu před pouťovým víkendem. Obvykle ve středu před poutí se totiž koná generální zkouška sborů a chrámového orchestru. Zkouší se Mše k poctě Nejsvětějšího Salvátora od chrudimského regenschoriho a skladatele Karla Židka a další skladby, které pak znějí při liturgii hlavní poutní bohoslužby následující neděli. Zkoušení bývá náročné, jelikož

pokračování na str. 8

Salváterská pout' - pokračování ze str. 7

člověk
VÍRA

Klára Kalinová

většina z nás oprašuje uprostřed prázdninového hudebního lenošení své nástroje a hlasivky, avšak troufám si neskromně říci, že nakonec bylo vše dokonale vyladěno. A tak jsme mohli sobotní poutní program doprovodit zpívanými nešporami, skladbou Magnificat A. Hniličky a Litaniemi k Pánu Ježíši od V. Říhovského, v neděli pak výše zmíněnou mši, vše pod vedením regenschoriho T. Židka.

Starobylá a unikátní tradice chrudimských salvátorských poutí byla sice letos trochu ochuzena o světské pout'ové veselí v podobě atrakcí a stánků, nicméně díky tomu mohl být nedělní program naopak obohacen o procesí s milostným obrazem ke sloupu Proměnění Páně a žehnání městu Chrudim za zvuku fanfár a zpěvu.

Lucie B. Petrusová

Salváterská pout' 2020

Letošní pout' byla jiná než celá předešlá léta, protože chyběly atrakce... Ale to je jen vnější pohled. Pro nás, pro které má pout' v první řadě duchovní rozměr, ten klid byl spíše přínosem.

Hlavní slavnostní mši sloužil P. Karel Dvořák, novokněz a kaplan z Litomyšle. Jeho kázání mnohé oslovilo, bylo zakotvené v sympatické osobní zkušenosti, s nádechem laskavého humoru. Mši svatou doprovázely spojené sbory a chrámový orchestr nádherně připravenou latinskou Mši k poctě Nejsvětějšího Salvátora. Vyvrcholením setkání s P. Dvořákem bylo pro většinu domácích i poutníků novokněžské požehnání, kterému předcházela průvod s obrazem Svatého Salvátora ke sloupu Proměnění Páně uprostřed chrudimského náměstí. Tak

Salváterská pout'

jsme si všichni připomněli, že naše pout' je zasvěcena právě této události a že je to Svatý Salvátor, jehož jménem a s jeho obrazem v rukou požehnal otec Jiří našemu městu a právě k Němu vyslovil přímlyvy za celý svět. Společná modlitba Otčenáše pod širým nebem v krásném slunečném počasí se nesla do daleka...

Hlavní poutní den – neděli – otevíraly i dny předcházející: Ve čtvrtek se sešlo bohužel jen několik posluchačů na zajímavou a velmi dobře postavenou přednášku Mgr. Vojtěcha Homolky, vedoucího charitativního projektu Adopce na dálku. V pátek v kostele Nanebevzetí Panny Marie se rozezněl Večer chval. Já osobně jsem ty chvíle prožívala velmi intenzivně. Tento druh modlitby je mi blízký, naplňuje mne radostí, mnohdy dojetím. Během běžného dne vysílám části chval jako stfelné modlitby. Texty chval vypovídají o vděku a účtě k Našemu Pánu, ale také mnoho o našich touhách, o směřování našeho života, o prosbách k Němu...Vždy jsou naplněny láskou a nadějí, ať se nacházíme v jakékoliv situaci. Je to velmi povzbuzující a osvobozující. Po takovém večeru tichých modliteb, zpěvu a setkání chci vždy to, co načerpám, předávat druhým... Jak opakovaně zní ve chválách: Tobě patří chvála, čest a sláva....

Modlitby chval s hudebním doprovodem manželů Beranových lze také prožít každý třetí čtvrtek v měsíci, v 18 hodin, v klášterním kostele ve Slatiňanech.

Blanka Kelková

Pojďme hledat obraz Svatého Salvátora

V sobotu 8. srpna před nedělní salvátorskou poutí se obraz Svatého Salvátora z kostela ztratil. Úkolem dětí v pečlivě připravené hře bylo ztracený obraz nalézt. Pátrání po obrazu Nejsvětějšího Salvátora bylo od počátku až do konce hry velmi napínavé, vyžadovalo splnění mnoha i náročných úkolů.

O tom, že se na prázdninovou hru děti těšily, svědčí jejich početná účast.

pokračování na str. 10

Salváterská pout' - pokračování ze str. 9

V Michalském parku se zapojilo do hry 28 dětí různého věku, některé doprovázeli dospělí. Hra probíhala v kostele sv. Michaela a v přilehlém parku. Legendu o salvátorském obraze a historii obrazu už asi všichni známe:

Dorota Skákalíková očima Růženky

Švédští vojáci i Dorota Skákalíková byli ve hře jako živí: děti se s nadšením přenesly do roku 1643 a pátraly po obraze velmi zapáleně, jako by šlo o život.

Po splnění řady úkolů se nakonec povedlo rozšifrovat i tajemný vzkaz a za velkého nadšení a slávy byl obraz nalezen. Mládež i dospělí – pod vedením Pavla Pudila, Moniky Fidlerové a Michala Smetany – hru velmi pečlivě připravili, za to jim patří velký dík!

„Děčka“ doslova s otevřenou pusou poslouchala vyprávění Matěje Vtípila, nadšeně plnila i úkoly Pepíka Bála. Prázdninová hra se velmi vydařila díky všem, kteří se podíleli na přípravě, ale také díky nadšeným účastníkům hry.

*Drahokoupilovi a vnoučci
Janík a Růženka*

Pout' 2020 – hra pro děti

Letos do Chrudimi nepřišely pout'ové atrakce, tak jsme se o program pro děti postarali my. Připravili jsme hru na téma obrazu Svatého Salvátora. Děti jsme do děje uvedli scénkou o salvátorském zázraku. Po ní mnich hledající ztracený

Salváterská pout' - hra pro děti

obraz vyzval děti, aby mu pomohly najít závěť Doroty Skákalíkové, protože v ní má být napsáno, kde je obraz ukrytý. Děti hrály ve třech skupinách a měly odpovídající indicie. Ty se skládaly ze šesti dílů, ze kterých nakonec vznikly tři obrázky: lev, kostel, Bible. Podle nich potom děti našly zašifrovanou zá-

věť, kterou musely vyluštit. Když se to podařilo, objevily obraz ve skryši pod varhanami v kostele svatého Michaela. Nadšené byly děti a radost měli i všichni organizátoři, protože se hra všem zúčastněným moc líbila.

Matěj Vtípil

Jak jsme prožili chrudimskou pout' ke Svatému Salvátorovi

Vzhledem k tomu, že trávíme léto na chatě, začalo vše pro nás až v sobotu ráno. Nastal boj s úklidem a později i s přípravou jídla, pečení poutních koláčků atd... Zklidnili jsme se až večer na krásných nešporách v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Zpěv a modlitby

nás naladily na slavnost pouti umocněnou nedělní mší a požehnáním městu u sloupu Proměnění Páně na náměstí. Radostná poutní nálada trvala i u nás doma, kde jsme mohli přivítat otce Jiřího i otce Karla.

Jaroslav Marel

Farní příměstský tábor 2020

Letos jsme místo tradičního tábora v přírodě kvůli situaci s pandemií koronaviru pořádali příměstský farní tábor. Jeho téma bylo Tři mušketýři. Sestava vedoucích se letos proměnila. Už loni jsme nejstarší účastníky zapojili do role „rádců“ a letos je definitivně přivítali mezi vedoucími. Tábor trval tři dny a zúčastnilo se jej 20 dětí. I příměstský tábor měl prvky klasického – rozcvička, modlitba, opékání (grilování). Ač nám první dva dny nepřálo počasí a neustále pršelo, byli jsme připraveni i na mokrou variantu v budově. Poslední den jsme se vydali na výlet s pěší túrou. Moc díky všem vedoucím a Kláře za vaření.

Pavel Pudil

Dojmy z příměstského tábora

Celkově se mi tábor líbil, byl zábavný, přátelský a zajímavý. Hlavní téma byli Tři mušketýři. Hráli jsme spoustu her. Nejvíce mě zaujala hra Zlaté vejce. Cílem bylo uchránit vejce před pádem z druhého patra. K dispozici jsme měli noviny, provázek, kelímek a izolepu. Podařilo se to!

Poslední den jsme vyrazili na Kunětickou horu. Byl to krásný výlet a pěkný celý den. Škoda, že tábor trval jen krátce.

Jakub Vtípil

**NEDĚLE
13. 9. 2020**

**MŠE SVATÁ
V 10:00**

**SPOLEČNÝ
OBĚD**

**POSEZENÍ
NA FAŘE**

**FARNÍ DEN A OSŁAVA
25 LET VÝROČÍ
KNĚŽSTVÍ P. JIŘÍHO**

Večer chval a nešpory

Výuka náboženství

<i>Třída</i>	<i>Den</i>	<i>Hodina</i>	<i>Místo</i>	<i>Vyučující</i>	<i>Začátek</i>
MŠ a 1. třída ZŠ	čtvrtek	15:30 – 16:15	učebna fara	Dr. Tomáš Pavlík	1. 10.
2. a 3. třída ZŠ	čtvrtek	16:15 – 17:00	farní sál	B. Novotná	17. 9.
4. a 5. třída ZŠ	čtvrtek	15:15 – 16:00	farní sál	B. Novotná	17. 9.
6. a 7. třída ZŠ	pátek	14:30 – 15:15	farní sál	B. Novotná	18. 9.
8. a 9. třída ZŠ	pátek	15:30 – 16:15	farní sál	B. Novotná	18. 9.

Plánované pastorační aktivity

září

4. 9. Celodenní adorace a rozšířená příležitost ke svátosti smíření
 13. 9. Farní den a oslava 25 let výročí kněžství P. Jiřího
 19. 9. Otázky evangelia

říjen

2. 10. Celodenní adorace a rozšířená příležitost ke svátosti smíření
 3. 10. Katechetický výlet s dětmi k 1. sv. přijímání
 4. 10. Volby do pastorační rady
 10. 10. Pout' s biřmovanci
 18. 10. 1. svaté přijímání
 20. 10. Setkání seniorů s besedou a promítáním
 25. 10. Svátost biřmování
 Táborový víkend pro rodiče

listopad

6. 11. Celodenní adorace a rozšířená příležitost ke svátosti smíření
 28. 11. Vítí adventních věnců

prosinec

- Adventní duchovní obnova
 4. 12. Celodenní adorace a rozšířená příležitost ke svátosti smíření
 19. 12. Roráty a snídaň na faře
 24. 12. Zpívání u jesliček
 26. 12. Vánoční koncerty Salvátor

leden

30. 1. Společenský večer ve Stolanech

Harmonogram pravidelných akcí

neděle

- 8:30 Dětská bohoslužba kostel NPM
 30. 8., 4. 10., 8. 11., 29. 11.

- 9:30 Farní kavárna farní sál
 6. 9., 20. 9., 4. 10., 8. 11., 22. 11., 6. 12.

- 19:30 Tichá adorace kostel NPM

pondělí

- 9:30 Modlitby maminek na mateřské dovolené farní sál
 19:00 Farní evangelizační buňka farní sál

úterý

- 19:00 Zkouška chrámového sboru kůr NPM
každých 14 dní

středa

- 19:00 Setkání nad Bibli farní sál
 9. 9., 30. 9., 14. 10., 21. 10., 11. 11., 25. 11., 9. 12.

čtvrtek

- 19:30 Tichá adorace kostel NPM

pátek

- 19:00 Společenství mládeže farní sál
podle domluvy
 19:00 Net for God farní sál
 25. 9., 23. 10., 27. 11., 28. 12., 22. 1.
 Bohoslužby v zařízeních pro nemocné a seniory:

Nemocnice: zpravidla první středu v měsíci ve 14 hodin

Senior rezidence: první a třetí středu v měsíci v 15 hodin

Domov seniorů: druhou a čtvrtou středu v měsíci v 15 hodin

Hospic: zpravidla každý čtvrtek v 15 hodin

*Na všechny aktivity jste srdečně zváni!
 Změna vyhrazena dle aktuální situace!*

MODLITBA ŠKOLÁKŮ A STUDENTŮ:

Můj milý Ježíši.

Děkuji Ti, že můžu poznávat nové věci skrze své učitele ve škole.

Tys mi je dal.

Prosím Tě, aby svoje povolání dělali s láskou k nám.

Požehnej jim a jejich rodinám.

Děkuji ti, Pane, za spolužáky.

Uč mě, abych je měl/a všechny rád/a, jako je máš rád Ty.

A když přijdou hádky a neshody, prosím Tě, ať si vždycky uvědomím,
jak by ses choval v takové situaci Ty a ať tak jednám.

Ať se při každé zkoušce chovám poctivě.

Prosím Tě také za rodiče a jejich trpělivost se mnou.

Můj Ježíši, žehnej celé naší škole i školám, které budu v budoucnu navštěvovat.

Amen.

Převzato z materiálů farnosti Knínice

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 18. 10. 2020. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 57 vyjde 1. 11. 2020.

Salvátor č. 56, srpen 2020

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029 Mob.: 734 435 201

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800